

for tiltrædelse af Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel.

Hovedformålet med Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (General Agreement on Tariffs and Trade), også betegnet som GATT-overenskomsten, er som af *udenrigsministeren* udtalt under sagens behandling i rigsdagen at nå til „konkrete aftaler om en *nedbrydelse af skrankerne for handelen mellem landene*, i særdeleshed toldskrankerne. Bestræbelserne for på flersidigt grundlag at gennemføre en nedsættelse af toldskrankerne må ses som et led i det arbejde, som under De Forenede Nationers auspicer på forskellig måde er udført eller indledet med det formål at øge den økonomiske frihed og stabilitet i forholdet mellem landene til gavn for den økonomiske udvikling.

GATT-overenskomsten indeholder foruden de lige nævnte toldaftaler en række almindelige handelspolitiske bestemmelser. Den har med visse begrænsninger allerede været i kraft siden 1. januar 1948 mellem en række af de største handelsnationer.

Danmarks tiltrædelse af GATT-overenskomsten blev forberedt på den konference, der afholdtes i *Annecy* . . . . . i tiden fra april til august 1949. Her forhandlede en dansk delegation på tosidigt grundlag med delegationer fra 28 andre lande om gensidige toldlempelser eller toldbindinger; der blev under konferencen sluttet aftaler med 20 af disse lande. Samtidig deltog man i forhandlinger om den protokol, ved hvilken de ydede toldindrømmelser skal sættes i kraft på flersidig basis, og hvorved de nye deltagende lande, herunder Danmark, får adgang til at deltage i GATT-overenskomsten“.

Ved undertegnelsen forpligter Danmark sig til at sætte de under *Annecy*-forhandlingerne i april—august 1949 aftalte danske toldindrømmelser i kraft.

Undertegnelsen forpligter desuden Danmark til at sætte de i GATT-overenskomstens I. og III. del indeholdte bestemmelser om mestbegunstigelse, toldindrømmelser, tolduni-